

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ. ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ. ਜੇ., ਆਰ. ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. ਜੇ.

ਬੀ ਕੇ ਭੱਲਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਆਦਿ,- ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1978 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 258 ।

24 ਮਾਰਚ 1981

ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਕਲਾਸ II) ਨਿਯਮ 1934— ਨਿਯਮ 6, 7, 9(1) ਅਤੇ 10— ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵਰਡ 'ਚੋਣ'- ਕੀ ਮਤਲਬ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੋਣ - ਸਟੈਟ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ - ਟਿਊਟਸ - ਦੇ ਨਿਯਮ - ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ - ਖਾਲੀ ਪਈਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ - ਕੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਿਛਲੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਕਲਾਸ II) ਰੁਲਜ਼, 1934 ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ 'ਚੋਣ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਭਾਗ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (i) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੁਟਕਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ' ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸਬ-ਆਰਡੀਨੇਟ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ 'ਚੋਣ' ਸ਼ਬਦ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵ ਉਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 10 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (iv) ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਪਸੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਵੀਡ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ' ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਉਪਨ ਮਾਰਕੀਟ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਆਫ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ', ਅਤੇ 'ਚੋਣ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਤ ਹਨ। ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਚੋਣ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੋਣ। (ਪਰਾ 10)।

ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ 1974 SLWR 379
ਓਵਰਰੂਲਡ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਅੰਤਰ-ਪ੍ਰੇਖਿਆ ਚੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੁਚਾਰੂ ਕੰਮ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਜਾਂ ਨਿਰਲੇਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸਟੈਟ ਟੂਟ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਿੱਟਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਕੇ ਹੈ। ਸਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੂਰੇ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। (ਭਾਗ 9)।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਰਾ 21)।

ਪਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਸਾਹਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, 1980(1) SLR 352
ਓਵਰਰੂਲਡ।

20 ਫਰਵਰੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ਼ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ। 1977 1972 ਦੇ CWP ਨੰਬਰ 1115 ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਪੀ. ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਮਆਰ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਟੀ.ਐਸ.ਦੁਆਬੀਆ।

ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰੀ ਆਰ.ਐਸ.ਮੋਗੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸ੍ਰ.

ਨਿਰਣਾ

ਆਰ.ਐਨ ਸਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) 20 ਫਰਵਰੀ, 1978 ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇਹ ਇਸਟੈਲੇਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਫਾਈਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਸੇਵਾ (ਕਲਾਸ II) ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਰਵਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼, ਮਿਤੀ 3 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮ ਰਾਹੀਂ (ਕਾਪੀ ਅਨੁਲੱਗ, 'ਏ')। ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ। 15 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਤੱਕ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੰਖਿਆ 3 ਤੋਂ 31 ਪੀਈਐਸ ਕਲਾਸ III ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 14 ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: ਪੀ.ਈ., ਬੀ ਕਲਾਸ II ਸੇਵਾ, - 25 ਜਨਵਰੀ, 1966 ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਆਦੇਸ਼ (ਨਕਲ 'ਅਨੁਲੱਗ 'ਸੀ'), 23 ਜੂਨ, 1962 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਅਤੇ. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ.. 15,, ਤੋਂ 31 ਸਾਲ ਤੱਕ ਪੀਈਐਸ ਦਰਜਾ ਦੂਜਾ ਸੇਵਾ ਲਈ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤੀ ਗਈ, — ਵੀਡੀਓ ਆਰਡਰ ਮਿਤੀ 22 ਫਰਵਰੀ, 1972, (ਅਨੁਲੱਗ 1' ਦੀ ਨਕਲ ਕਰੋ) ਨਾਲ, ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ; ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਾਰੀਖਾਂ ਵਿੱਚ ਸਾਲ (1963, 1964 ਅਤੇ 1965) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 15, 16, 17 ਅਤੇ 18 ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 19 ਤੋਂ 31 ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 19 ਤੋਂ 3, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਬਾਰੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ .ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਤੀਆਂ ਪੀਐਫ ਤਰੱਕੀਆਂ ਵੀ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(3) ਪੰਜਾਬ ਸਿਖਿਆ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਗਰੇਡੇਸ਼ਨ (ਕਲਾਸ H) ਵਜੋਂ 1 ਜੂਨ, 1966 ਤੱਕ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 14. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ/ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀ ਦੀਆਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪੂਰਵ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ. 3 ਤੋਂ 14 ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 20 ਸਤੰਬਰ, 1968 ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੀਵਿਯਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ 1969 ਦੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਦਾਇਰ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ (ਟੀ. ਨੰ. 2217, 2217, ਸਤੰਬਰ, 1971, ਵਿੱਚ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 2 ਦਸੰਬਰ, 1971 ਆਰਡਰ, ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਬੰਧ 'ਸੀ' ਅਤੇ ਟੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ' ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨਲ ਸਰਵਿਸਿਜ਼ (ਕਲਾਸ II) ਰੂਲਜ਼, 1934, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ; ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਕਲਾਸ II ਦੀ ਸੇਵਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ

B. K. Bhalla and others v. State of Punjab etc. (R. N. Mittal, J.)'

ਗਈ ਸੀ, ਨੇ, ਕੀਤਾ, ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਪੂਰਾ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੰਨੇ ਗਏ ਸਨ। ਡਬਲਯੂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਮਿਤੀ! ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੀਨੀਅਰ' ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪੀਈਐਸ (ਕਲਾਸ'ਲ) ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 1: 2 ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਲ 1962 ਵਿੱਚ, ਸੱਠ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ 26 ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਲਾਸ III ਦੀ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਕਾਗਜ਼ ਵੀ ਨਾਲ ਹੀ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਾਮਲਾ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਟਕ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 3 ਤੋਂ 14 ਨੂੰ 1966 ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ 1962 ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੋਟੇ ਵਿੱਚ ਖਾਲੀ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। . ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਤਰੀਕਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਦਾ ਹੋਵੇ। ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਲਾਸ II ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹੀ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ।

(6) ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਲਾਸ II ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ 'ਤੇ ਵੀ, ਸਰਕਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਉਲਟ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਕਲਾਸ II ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ.ਜੇ. ਕੁਝ ਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(7) ਇਹ ਕੇਸ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 'ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ, ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਭੇਦ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਉਠਾਉਂਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ *quff* ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (ਏ) ਅਤੇ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਭਰਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਉਕਤ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਸ਼ਬਦ 'ਚੋਣ' ਹੈ ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੁਟਕਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਰਾਹੀਂ ਚੋਣ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਕਲਾਸ II ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਉਸਨੇ **ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਪੁਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ**, 1974 SLWR 379 ਰਾਹੀਂ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ।

(8) ਅਸੀਂ ਸਿੱਖੀ ਸਲਾਹ ਨੂੰ ਕਾਫੀ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਨਿਯਮ 6, 7, 9 (1) ਅਤੇ 10 (i) ਅਤੇ (iv) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗਾ; ਜੋ ਕਿ ਇੱਥੇ ਦੁਬਾਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ: '

(9) **ਭਰਤੀ ਦੇ ਢੰਗ:** ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ:

(a) ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਚੋਣ ਕਰਕੇ,
ਜਾਂ

(b) ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੁਟਕਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਾਂ

(c) ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਆਫ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ, ਜੇਕਰ ਸਾਬਕਾ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ;

7. **ਸਖਤ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ, ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਈਹੋਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਫਸਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ:**

ਨਿਯਮ 6 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (a)- ਜਾਂ (1) ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਖਤ

B. K. Bhalla and others v. State of Punjab etc. (R. N. Mittal, J.)'

ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਅਨੁਸਾਰ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

9. ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ :

(1) ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਹੋਣਗੇ: ਪਹਿਲੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ, ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਨਿਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਰਦੂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਪਾਸ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਾਨਕ ਸਰਕਾਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

10. ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ:

ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸਦਾ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾ ਦਿਨ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

(i) ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਬੋਰਡ ਆਫ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ, ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੁਟਕਲ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ।

* * * * *

(iv) ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਦੋਵੇਂ ਜਾਂ ਸਾਰੇ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਉਸ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਨੋਟ: ਅੰਡਰਲਾਈਨਿੰਗ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜ਼ੋਰ।

ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਰਵਾਇਤੀ ਤਰੀਕਾ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਸਟੀਕ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਸਾਧਾਰਨ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਕੇ ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਐਲਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹ ਅੰਤਰ- - ਪ੍ਰੇਖਿਆ ਚੁਣਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਅਸਲ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵਿਕਲਪ ਚੁਣਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਕੰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਹੋਵੇ। ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਆਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਜਾਂ ਨਿਰਲੇਪ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਬਲਕਿ ਇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਬਣਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੱਲ, ਸਗੋਂ ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਲ ਦਿਵਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਗਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸ਼ਬਦ ਜਾਂ ਇੱਕੋ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵਰਤੇ ਗਏ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ ਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹਨ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਪੂਰੇ ਵਿਧਾਨ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(10) ਕਲਾਜ ਸੀ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ 'ਚੋਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਕਲਾਸ II ਸੇਵਾ। ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (i) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਫੁਟਕਲ ਅਸਾਮੀਆਂ ਰੱਖਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੈਂਬਰ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ' ਸ਼ਬਦ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 6 ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਚੋਣ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਸ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਚੋਣ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਨਿਯਮ 10 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (:v) ਅਧੀਨ - ਸਿੱਖਿਆ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਪ੍ਰਮੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਫਸਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ

B. K. Bhalla and others v. State of Punjab etc. (R. N. Mittal, J.)'

ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਉਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਓਪਨ ਮਾਰਕੀਟ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰੀਕੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਜਾਂ ਪੰਜਾਬ ਸਿੱਖਿਆ ਬੋਰਡ ਆਫ ਸਿਲੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 7 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਤਰੱਕੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਨਿਯਮ 9 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ, ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰਤੀ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਤਰੱਕੀਆਂ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, 'ਪ੍ਰੋਮੋਸ਼ਨ' ਅਤੇ 'ਚੋਣ' ਸ਼ਬਦ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਤੱਤ ਹਨ। ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਤੋਂ ਚੋਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਤੱਤ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਰਾਏ ਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦ 'ਚੋਣ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਚੋਣ। *ਗੋਪਾਲ ਦਾਸ ਪੁਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ 7 ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਅਧੀਨ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚੋਂ ਚੋਣ ਵਿੱਚ, ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਨੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ 8 ਤੋਂ 10 ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਬੈਂਚ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 6 ਅਤੇ 7 ਦੀ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(11) ਮਾਉਂਟ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਪਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 3 | 3 ਵੀਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ 2 | 3 ਵੀਂ ਤਰੱਕੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਪਦਉਨਤੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਰਾਹੀਂ ਚੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਕਾਰਨ ਪਦਉਨਤੀ ਰਾਹੀਂ ਚੋਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਦਕਿ ਸਿੱਧੀ ਭਰਤੀ ਲਈ ਅਸਾਮੀਆਂ ਭਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਜੇਕਰ ਕੁਝ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਤਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਨਿਯਮ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਦੇ

ਰਾਜ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

(12) ਅਸੀਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਜ਼ੋਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਦੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ 8 ਅਗਸਤ, 1966 ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਆਫ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ, ਪੰਜਾਬ, ਸਿੱਖਿਆ ਵਿਭਾਗ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੇਖਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। - ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ, ਪੀ.ਈ.ਐਸ. ਕਲਾਸ II ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਅਤੇ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਉਸਨੇ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ: -

“ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲਾਸ III ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ ਨੂੰ PES ਕਲਾਸ II ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਲੈਕਚਰਾਰਾਂ (ਪੁਰਸ਼ਾਂ) ਵਜੋਂ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ!

ਸ਼ਾਖਾ) ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ 21 ਫਰਵਰੀ, 1962 ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਕੇਸ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਨਿੱਜੀ ਫਾਈਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਪੱਤਰ ਵਿਹਾਰ ਕਰਕੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ, 9 ਜੁਲਾਈ, 1962 ਦੇ ਆਪਣੇ UO ਨੰਬਰ 4716-ED-1-62 ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। / ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਪੈਪਸੂ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਰਾਜ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ। ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ 11 ਅਗਸਤ, 1962 ਨੂੰ UO ਨੰਬਰ 17/11-62-Z ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। ਇੱਕ ਵਾਪਸ ਹਵਾਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ, - A/D ਦੇ UO ਨੰ. ਐਡ. 1(2) 63, ਮਿਤੀ 21/24 ਜਨਵਰੀ, 1963, ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਜਵੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਲੈਬ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ। ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਉਲੀਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ UO ਨੰ. 117/11-62-Z, ਮਿਤੀ 26 ਮਾਰਚ, 1963। ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਵਿਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਲਈ ਪੰਜਾਬ PSC ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਲੈਣ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, - UO ਨੰ.

B. K. Bhalla and others v. State of Punjab etc. (R. N. Mittal, J.)'

11/11- 62-Z, ਮਿਤੀ 14 ਨਵੰਬਰ, 1963 ਦੁਆਰਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, - ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੀਮੋ ਨੰ. 140-43-ED- (1)-63/ ਦੁਆਰਾ / 6774, ਮਿਤੀ 1 ਮਈ, 1963। ਪੰਜਾਬ ਪੀ.ਐੱਸ.ਸੀ. ਨੇ ਕੁਝ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਨਿੱਜੀ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਪਿਛਲਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖੁੱਲੇ ਬਾਜ਼ਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ / ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ ਪੀਆਰ-34-64/32547, ਮਿਤੀ 13 ਜੁਲਾਈ, 1964, ਏ/ਡੀ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ, ਪੱਤਰ ਨੰਬਰ 8204-ਈਡੀ-164/16788, ਮਿਤੀ 21 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੁਆਰਾ। ਲੋੜੀਂਦੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, - ਸੰਚਾਰ ਨੰਬਰ 15243-17/11-62-7 ਰਾਹੀਂ / (4) ਮਿਤੀ 30 ਦਸੰਬਰ, 1964। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਮਿਲਣ ਤੱਕ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨਾਲ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਪੱਤਰ-ਵਿਹਾਰ ਅਧੀਨ ਰਿਹਾ, - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਟੈਟਰ ਨੰਬਰ-ਪ੍ਰ-(34)- 35383, ਮਿਤੀ 25 ਅਗਸਤ, 1965 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ / ਸਰਕਾਰ, - ਆਪਣੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ ED ਦੁਆਰਾ / 1-5 (21)-65/2051, ਮਿਤੀ 25 ਜਨਵਰੀ, 1966"। ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਰੱਕੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ 1962 ਵਿੱਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਕਾਰਨ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਿਆ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਵੀ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ, ਉਹ 1962 ਵਿੱਚ ਹੌਦ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਾਲ 1962 ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ 62 ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 26 ਸਿੱਧੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਭਰੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ' ਅਤੇ ਕਲਾਸ ਟਿਲ ਸਰਵਿਸ ਤੋਂ ਬਾਕੀ ਬਚੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਨੂੰ ਭਰਨ ਦਾ ਕੇਸ ਐਫ.ਡੀ.ਆਰ. - ਨਾਲ ਹੀ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੱਸਣਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਕਿ 'ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਤਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ PES ਕਲਾਸ II 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸਿਧਾਂਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਤੇਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਿਪਟਾਉਣ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੇਰੀ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਆਪਣੇ ਨੌਕਰਾਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਤੋਂ ਇਹ ਉਭਰ ਕੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1962 ਵਿੱਚ ਦਰਜਾ-2 ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰਕੇ ਭਰਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਰਸਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ 'ਪ੍ਰਮੋਟ' ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ

(13) ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਈ ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਪਿਛਲੀਆਂ ਤਾਰੀਖਾਂ ਤੋਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਆਮ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਨਿਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਕੁਝ ਖਾਸ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮਾਮਲਾ ਬਹੁਤ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਹੈ।- ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ- ਬਨਾਮ ਸਈਅਦ ਮਹਿਮੂਦ ਅਤੇ ਹੋਰ, (1) ਗੁਰਚਰਨ ਦਾਸ ਵੈਦ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (2), ਅਤੇ ਯੂਪੀ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ। ਸਰਵਦਮਨ ਮਿਸ਼ਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, (3) ਡਾ. ਸਈਅਦ ਮਹਿਮੂਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਨਵੰਬਰ, 1956 ਵਿਚ ਰਾਜਾਂ ਦੇ ਪੁਨਰਗਠਨ ਸਮੇਂ, ਸਈਅਦ ਮਹਿਮੂਦ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਮਾਈਸੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ ਜੂਨੀਅਰ ਸਟੈਟਿਸਟੀਕਲ ਅਸਿਸਟੈਂਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 'ਤੇ

(1)	1968 ਐਸਐਲਆਰ 333.	7 “	^ - 7 -	7
(2)	1972 ਐਸਐਲਆਰ 4।		'	
(3)	1980 (1) ਐਸਐਲਆਰ 114।		'	

16 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਹੇਠ ਅੰਕੜਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਨੇ ਜੂਨੀਅਰ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਦੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅੰਕੜਾ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਦਾ ਇਲਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਗੈਰ-ਗਜ਼ਟਿਡ ਸਟਾਫ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ। ਹੈਦਰਾਬਾਦ, ਸਾਬਕਾ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਕੰਪਾਈਲਰ, ਬੰਬਈ ਤੋਂ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਅੰਕੜਾ ਨਿਰੀਖਕ ਅਤੇ ਮੈਸੂਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਜੂਨੀਅਰ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕ ਦੀਆਂ ਬਰਾਬਰ ਦੀਆਂ ਅਸਾਮੀਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੂਰਗ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕੰਪਾਈਲਰ। 1959 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਸਥਾਈ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਬੰਬੇ-ਸਟੇਟ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕ ਅਤੇ ਅੰਕੜਾ ਨਿਰੀਖਕਾਂ ਅਤੇ ਕੂਰਗ ਦੇ ਮੁੱਖ ਕੰਪਾਈਲਰ ਨੂੰ

B. K. Bhalla and others v. State of Punjab etc. (R. N. Mittal, J.)'

'ਸੀਨੀਅਰ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, 16 ਜਨਵਰੀ, 1958 ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਸਈਅਦ ਮਹਿਮੂਦ ਤੋਂ ਹੇਠਲੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਢੁੱਕਵੀਂ ਰਾਹਤ ਲੈਣ ਲਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਜੂਨੀਅਰਾਂ ਨੂੰ ਅੰਕੜਾ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੈਜ਼ੂਰ ਰਾਜ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰਦਿਆਂ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਸ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ 1959 ਦੀ ਫਿਟਨੈਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰੱਕੀ ਦੇਵੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ ਦੀਆਂ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਯੋਗ ਹੈ।

(14) ਜੀ ਇੰਕ. ਗੁਰਚਰਨ ਦੇ ਦਾਸ ਵੈਦ ਦੇ ਕੇਸ)I (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ, ਈਕੋਨਟੈਸ਼ਨ ਜਵਾਬਦਾਰਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਡਿਪਟੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਜਾਂ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਡਾ. ਸਰਵਦਮਨ ਮਿਸ਼ਰਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) - ਵਿੱਚ, ਨਿਵਾਸੀ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰ ਸੀ। ਜਦੋਂ 1962 ਦੀ ਜੰਗ ਆਈ ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸਮੇਤ ਕਈ ਮੈਡੀਕਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੇ ਜੰਗ ਦੇ ਥੀਏਟਰਾਂ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ। ਯੁੱਧ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਲੋਕ ਸੇਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੀ - ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਝੱਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਯਾਦ ਰੱਖੇਗੀ ਇਹ ਕਾਰਕ ਜਦੋਂ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਿਧਾਂਤ ਕਿ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ/ਪ੍ਰੋਤਸਾਹ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਾਲ

ਸਰਵਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

(15) ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (4) ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੇ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ, ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਬੋਲਦੇ

ਹੋਏ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: -

“ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਜਨਤਕ ਕਾਰਜਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੁਝ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਪੈਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦੁਕਵੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕਾਰਜਕਰਤਾ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਵਿਰੋਧੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਿਵੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਕੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹੀ ਵਿਚਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਕਦੇ ਵੀ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਉਸਨੂੰ ਉਹ ਰੁਤਬਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨਾ ਪੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੁਝ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਲੀਬਿਤ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਰੈਂਕ 'ਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਸੀਵਿਯਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲੇ ਐਡ ਰੈਂਕ ਲਈ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ। 1973 ਦੇ ਸੀ.ਡਬਲਯੂ. ਨੰਬਰ 4556 ਵਿੱਚ, *ਰਜਿੰਦਰ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਸੰਧੂ ਬਨਾਮ ਸਪੀਕਰ, ਪੰਜਾਬ*

1975 (1) SLR 241.

B. K. Bhalla and others v. State of Punjab etc. (R. N. Mittal, J.)'

ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ, ਜਿਸ ਦਾ ਮੈਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੀ, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਪੀਕਰ 11 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1953 ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਤਹਿਤ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਸੇਵਾਦਾਰਾਂ ਦੀ ਭਰਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਪੀਕਰ ਉੱਤਰਦਾਇਕ ਨੰਬਰ 4 ਨੂੰ ਉੱਚ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਦਉੱਨਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਪੀਕਰ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ. ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਸਪੀਕਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਜੋ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਧੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਪੀਕਰ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸੇ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 187 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਸਪੀਕਰ ਰਾਜਪਾਲ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਦੋ ਵਿਵਾਦਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(4) ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਸਲਾਹਕਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਨੇ ਜਨਰਲ ਐਸ ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਨਕਮ ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਅਲੋਪੇ ਬਨਾਮ ਐਮਸੀ ਪੋਨੂਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, (6)। ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਡੀ. ਵਾਸੂਦ.ਵਾ, ਆਈ.ਏ.ਐੱਸ. ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ, ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਰਾਹੀਂ, (7), ਇੰਦਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕੰਗ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (8), ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਐਚਪੀ ਅਤੇ ਹੋਰ, (9), ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਬਨਾਮ ਐੱਸ. ਕੇ. ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ ਅਤੇ ਹੋਰ, (10), ਅਤੇ ਪਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਈ ਸਾਹਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੰਬਾਲਾ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ, (11)। ਏਆਈਆਰ 1959 ਪੀ.ਬੀ. 453 (FB)

(5) ਏਆਈਆਰ 1970 ਐਸਸੀ 385

(6) 1971 (2) SLR 487.

- (7) 1975 ਆਲ ਇੰਡ. ਸੈੱਟ-. L. ਜੇ 0 ਆਰ. 680
- (8) 1978 (1) SLR 681.
- (9) 1979 (3) SLR 724.
- (10) 1980 (1) SLR 352

(17) *ਜਨਰਲ ਐਸ. ਸ਼ਿਵਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਈਸਟ ਪੰਜਾਬ ਹੋਲਡਿੰਗਜ਼ (ਕੰਸੋਲਿਡੇਸ਼ਨ ਐਂਡ ਪ੍ਰੋਵੀਨਸ਼ਨ ਆਫ ਫਰੈਗਮੈਨ ਟੈਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 42 ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਧੀਕ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ। ਬੈਂਚ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਕੰਸੋਲੀਡੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰਜਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਸੌਂਪਣ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਵੱਖਰੀ, ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਇਸ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੈਂਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(18) *ਐਮਸੀ ਪੋਨੋਜ਼ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ, ਟੈਕਸ ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਨੂੰ ਆਮਦਨ-ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਦੀ ਧਾਰਾ (44) (ii) ਦੇ ਅਧੀਨ, ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਟੈਕਸ ਰਿਕਵਰੀ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ। ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(19) *ਪਿਸ਼ੋਰੀ ਲਾਲ ਸਾਹਨੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੁਝ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸੀਨੀਅਰਤਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਸੁਪਰਡੈਂਟ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਸੀਨੀਅਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇੱਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨਤ ਮਿਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ

B. K. Bhalla and others v. State of Punjab etc. (R. N. Mittal, J.)'

ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਸੀਂ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(20) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵੱਖਰੇ ਹਨ ਅਤੇ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਤੋਂ, ਇਹ ਉਭਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਪਿਛਲਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਤਰੱਕੀਆਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(22) ਨਿਰਣੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਦੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਉਹ ਤਾਕੀਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਅੰਤਰ-ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੀਨੀਆਰਤਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(23) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ, ਪਸੀਨੇ ਨਾਲ> ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਰਚੇ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਿਸ਼ ਕਰੋ।

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ 970 HC ਸਰਕਾਰ ਪ੍ਰੈਸ, ਯੂ.ਟੀ., ਸੀ.ਐੱਚ.ਡੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।ਏ

ਡੋਲਮਿਨ